

Dániel könyve – százötvenöt】 【.json

Dániel utolsó látomásának feltárása: A bölcs szüzek párhuzamos útja

Jeff Pippenger

2024-03-24

Dániel utolsó látomásának vizsgálatát azzal kezdtük, hogy Dánielt Isten végidei szövetséges népének jelképeként azonosítottuk, és az első verset az utolsó fejezettel összekapcsolva kezdtük felismerni azoknak a végidei embereknek a prófétai jellemzőit, akiket Baltazár képvisel. Isten végidei szövetséges népe az első angyal mozgalmának milleritáit, valamint a harmadik angyal mozgalmának száznegyvennégyezerét jelképezi. A milleriták beteljesítették a tíz szűz példázatát, és ez a példázat az utolsó napokban betű szerint megismétlődik.

„Gyakran utalnak nekem a tíz szűz példázatára, akik közül öt bölcs volt, és öt balga. Ez a példázat a legteljesebb mértékben beteljesedett, és be is fog teljesedni, mert különleges alkalmazása van erre az időre, és a harmadik angyal üzenetéhez hasonlóan beteljesedett, és az idők végezetéig továbbra is jelenvaló igazság marad.” Review and Herald, 1890. augusztus 19.

Az utolsó napok mindkét mozgalmának tapasztalata az adventizmus tapasztalata.

„A Máté 25-ben található tíz szűzről szóló példázat az advent népének tapasztalatát is szemlélteti.” A nagy küzdelem, 393.

A milleriták az első angyal mozgalmát képviselték, és tapasztalatukat a filadelfiai gyülekezet is jelképezte. 1856-ban a filadelfiai millerita mozgalom átment a laodiceai mozgalomba, majd az 1863-as lázadás során továbbment a laodiceai Hetednap Adventista Egyházba.

A száznegyvennégyezer a harmadik angyal mozgalmát jelképezi, és tapasztalatukat a filadelfiai gyülekezet is szemléltette. 1989-ben Dániel könyve feltárult a laodiceai Hetednap Adventista egyház előtt, 2001. szeptember 11-én pedig kezdetét vette a laodiceai adventmozgalom, és 2023 júliusában érkezett a filadelfiai mozgalomhoz való visszatérés átmenete.

Bélszár, avagy Dániel az utolsó napok filadelfiai mozgalmát jelképezi, amely a Milleriták filadelfiai mozgalmát „betű szerint a legteljesebben” megismétli. Az utolsó látomás első verse ezeket az utolsó napi embereket ábrázolja, és az utolsó látomás utolsó bizonyágtételének egybe kell hangzania az utolsó látomás első bizonyágtételével. A Dániel könyve tizenkettedik fejezetében bemutatott megtisztulási folyamat az ismeret növekedését, valamint az ezáltal létrejövő két csoportot azonosítja. Bélszár az utolsó napok bölcseinek végső megjelenítése. Dániel könyve tizenkettedik fejezetében legalább öt olyan prófétai igazság található, amelyek a millerita mozgalom horgonyai voltak, s amelyeket a harmadik angyal mozgalmában meg kell ismételni.

Az első az a megtisztulási folyamat, amely az imádók két csoportját hozza létre, és ezáltal a tíz szűz példázatát mind a kezdeti, mind a befejező szakaszban beteljesíti.

Te pedig, Dániel, zárd be e szavakat, és pecsételd le a könyvet a vég idejéig: sokan ide-oda futnak majd, és a tudás megnövekszik.... És ezt mondta: Menj el, Dániel, mert e szavak el

vannak zárva és le vannak pecsételve a vég idejéig. Sokan megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak; de a gonoszok gonoszul cselekszenek: és a gonoszok közül senki sem érti meg; az értelmesek pedig megértik. Dániel 12:4, 9, 10.

A bölcsök és a gonoszok (balgák) közötti különbségtétel azon alapul, miként értik meg (miként választják szét értelmükben) a tudásnak azt a gyarapodását, amely a vég idején tárul fel: vagy 1798-ban a milleriták számára, vagy 1989-ben a száznegyvennégyezer számára. Isten népének tudnia kell, hogy az adventizmus a tíz szűzről szóló példázat tapasztalata, mert e megértés nélkül nem fogják keresni annak megértését, hogy a végső nemzedék számára mikor érkezett el a „vég ideje”, vagy mi volt az az üzenet, amely akkor felnyitott. Annak megértése nélkül, hogy az adventista tapasztalat egy háromlépcsős megpróbáltatási folyamat, amely az igazság fokozatos kibontakozásán alapul, és „élet vagy halál” kimenetelhez vezet, lehetetlen felismerni minden hetednapi adventista magasztos elhívását. Baltazár egy olyan népet jelképez, amely tudja, hogy átment azon a tisztulási folyamaton, amely így van ábrázolva: „megtisztulnak, megfehéřítetnek és megpróbáltatnak”. Ez a sajátosan háromlépcsős megtisztulási folyamat kifejezetten a Szentlélek munkájaként van azonosítva.

Mindazonáltal az igazat mondom nektek: Jobb nektek, hogy elmenjek; mert ha nem megyek el, a Vigasztaló nem jön el hozzátok; ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok. És amikor eljön, meggyőzi a világot a bűn, az igazság és az ítélet felől: a bűn felől, mert nem hisznek énbennem; az igazság felől, mert az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem; az ítélet felől pedig, mert e világ fejedelme megítéltetett. Még sok mondanivalóm van számotokra, de most nem tudjátok elhordozni. Amikor pedig eljön ő, az igazság Lelke, elvezet majd titeket minden igazságra: mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall; és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek. János 16:7–13.

A Szentlélek munkája abban, hogy a bölcs szüzeket „minden igazságra” elvezesse, megköveteli, hogy megfeddje, vagyis megintse, illetve meggyőzze a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében; ez pedig ugyanaz a három lépés, amely Dániel könyvének tizenkettedik fejezetében akár bölcs, akár balga szüzet eredményez. Az az üzenet, amelyet Jézus a Szentlélek munkájaként azonosított, az „olaj”, amely feltárja a különbséget a bölcsök és a gonoszok között Dániel tizenkettedik fejezetében. Isten utolsó napi népének meg kell értenie a tudás növekedését a maga nemzedéke számára, és e tudás magában foglalja annak felismerését is, hogy a Máté huszonötödik fejezetében található példázat szerint vagy balga, vagy bölcs szüzek.

„Jánosnak szent látomásban mutatták meg ezeket a dolgokat. Láta azt a csoportot, amelyet az öt bölcs szűz jelképezett, felkészített és égő lámpásaikkal, és elragadtatással felkiáltott: »Itt van a szentek békességes túrése; itt vannak azok, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét. És hallék szót az égből, amely ezt mondta nekem: Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradásaiktól; és cselekedeteik követik őket.«”

„Sokan, akik hallották az első és a második angyal üzenetét, úgy gondolták, hogy megéri Krisztus eljövetelét az ég felhőiben. Ha mindazok, akik azt vallották, hogy hisznek az igazságban, a bölcs szüzekhez méltón teljesítették volna a maguk részét, az üzenet már ez ideig

hirdettetett volna minden nemzetnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek. De őt bölcs volt, és őt balga. Az igazságot a tíz szűznek kellett volna hirdetnie, de közülük csak öten tették meg azt az előkészületet, amely nélkülözhetetlen volt ahhoz, hogy csatlakozzanak ahhoz a sereghez, amely a nekik adatott világosságban járt. Szükség volt a harmadik angyal üzenetére. Ezt a kijelentést meg kellett tenni. Sokan azok közül, akik az első és a második angyal üzenete nyomán kimentek a Völegény elé, visszautasították a harmadik angyal üzenetét, az utolsó próbaüzenetet, amelyet a világnak kell adni.”

„Hasonló munka fog végbemenni, amikor az a másik angyal, akit a Jelenések 18 ábrázol, átadja üzenetét. Az első, a második és a harmadik angyal üzenetét meg kell ismételni. A gyülekezethez hangzik majd a hívás: „Fussatok ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesei bűneinek.” „Leomlott, leomlott Babilon, a nagy, és ördögök lakóhelyévé lett, és minden tisztátalan lélek tömlöcévé, és minden tisztátalan és gyűlöletes madár ketrecévé. Mert paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nép, és a föld királyai paráználkodtak vele, és a föld kereskedői az ő fényűzésének gazdagságából meggazdagodtak.... Fussatok ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesei bűneinek, és hogy ne kapjatok csapásaiból; mert bűnei az égig felhatottak, és Isten megemlékezett gonoszságairól” [Jelenések 18:2–5].”

„Vedd e fejezet minden egyes versét, és olvasd el figyelmesen, különösen az utolsó kettőt: »És szövétnek világa többé benned nem fénylik; és völegénynek és menyasszonynak szava többé benned nem hallatszik: mert a te kalmáraid voltak a föld nagyjai; mert a te varázslásaid által tévelyedett el minden nemzet. És őbenne találtatott a próféták és a szentek vére, és mindazoké, akik megölettek a földön.«”

„A tíz szűzről szóló példázatot maga Krisztus adta, és minden egyes részletét gondosan tanulmányozni kell. Eljön az idő, amikor az ajtó bezáratik. Minket vagy az okos, vagy a balga szüzek jelképeznek. Most nem tudunk különbséget tenni, és nincs felhatalmazásunk arra sem, hogy megmondjuk, kik az okosak és kik a balgák. Vannak olyanok, akik az igazságot hamisságban tartják fogva, és ezek külsőleg az okosakhoz hasonlónak látszanak.”
Kéziratközlések, 16. kötet, 270.

Adventistákként, akiknek a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején ki kell hívniuk férfiakat és nőket Babilonból, „vagy az okos, vagy a balga szüzek képviselnek bennünket.” Az a sereg, amelyet János látott, „az öt okos szűz által jelképezve, lámpásaikkal felkészítve és égve”, amelyet János továbbá azokként azonosított, akikben megvan „a szentek békességes túrése”, és akik „megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét”, az a száznegyvennégyezer, akiktől megkíváncsi, hogy megtartsák Isten parancsolatait, gyakorolják Jézus hitét, és tudják, hogy ők a Máté huszonötödik fejezetében szereplő szüzek. Nemcsak azt kell megérteniük, hogy vagy okos, vagy balga szüzek, hanem meg kell ismételniük azt a tapasztalatot is, amelyet Dániel úgy ábrázol, hogy „megtisztulnak, megfihérnek és megpróbáltatnak.”

És mintegy új éneket énekeltek a trón előtt, a négy élőlény előtt és a vének előtt; és senki sem tanulhatta meg azt az éneket, csak a száznegyvennégyezer, akik megváltattak a földről. Ezek azok, akik asszonyokkal nem fertőztették meg magukat, mert szüzek. Ezek azok, akik követik a Bárányt, valahová csak megy. Ezek váltattak meg az emberek közül, zsengéül Istennek és a Báránynak. És az ő szájukban nem találtatott álnokság, mert feddhetetlenek az Isten trónja

előtt. Jelenések 14:3–5.

Dániel tizenkettedik fejezetében legalább öt olyan igazság jelenik meg, amelyek az első angyal millerita mozgalmához kapcsolódó igazságok, s amelyeket a száznegyvennégyezer mozgalmá meg fog ismételni, és teljesebben fog megérteni. Ezen igazságok egyike a tíz szűz példázatához kapcsolódó, háromlépcsős megtisztulási folyamat. Az első igazság, amelyet William Miller a prófétai idő szempontjából megértett, a Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetében szereplő „hét idő” volt; ez az igazság Dániel tizenkettedik fejezetében azonosítható, és ez a millerita történelem első ott említett igazsága.

Te pedig, Dániel, zárd be ezeket az ígéket, és pecsételd le a könyvet a vég idejéig: sokan ide-oda járnak majd, és a tudás megnövekedik. Akkor én, Dániel, odanéztem, és íme, még kettő állt ott, egyik a folyó partjának innenső oldalán, a másik pedig a folyó partjának túlsó oldalán. És az egyik ezt mondta a gyolcsba öltözött férfiúnak, aki a folyó vizei fölött volt: Mennyi idő lesz még e csodálatos dolgok végéig? És hallottam a gyolcsba öltözött férfiút, aki a folyó vizei fölött volt, amint felemelte jobb kezét és bal kezét az égre, és megesküdött az örökké élőre, hogy ideje, idők és fél idő múlva lesz; és amikor véghezviszi a szent nép erejének szétszórását, mindezek véget érnek. Hallottam ugyan, de nem értettem; akkor ezt mondtam: Uram, mi lesz ezeknek a vége? Ő pedig ezt mondta: Menj el, Dániel, mert ezek az ígék be vannak zárva és le vannak pecsételve a vég idejéig. Sokan megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak; a gonoszok pedig gonoszul cselekszenek, és a gonoszok közül senki sem érti meg; az értelmesek pedig megértik. Dániel 12:4–10.

Ez a szakasz azzal kezdődik, hogy Dániel könyve lepecsételtetik a vég idejéig, és azzal zárul, hogy Dániel könyve lepecsételtetik a vég idejéig. Dániel szavainak első és utolsó lepecsételése között annak esküvel megerősített bizonyágtétele hangzott el, „aki örökkön örökké él”, hogy „ideig, időkig és fél időig lesz; és amikor bevégzi a szent nép erejének szétszórását, mindezek elvégeztetnek.”

Aki ezt az esküvel megerősített tanúságtételt adta, az volt, aki a vizek fölött volt, gyolcsba öltözve. Dániel egy angyalt látott a Hiddekel folyó egyik partján, és egy másik angyalt a másik parton, és az angyalok közül az egyik kérdést tett fel, amelyre a vizek fölött levő válaszolt. A kérdés ez volt: „Meddig?” Ez ugyanaz a kérdés első két szava, amely Dániel könyve nyolcadik fejezetének tizenharmadik versében hangzik el.

Majd hallottam, hogy egy szent beszél, és egy másik szent ezt mondta annak a bizonyos szentnek, aki beszélt: Meddig tart a látomás a mindennapi áldozatról és a pusztító vétekről, amely mind a szenthelyet, mind a sereget taposásra adja? És ő így szólt hozzám: Kétezer-háromszáz estig és reggelig; azután megtisztítatik a szenthely. Dániel 8:13, 14.

Ugyanaz a prófétai szerkezet található meg mindkét beszélgetésben, azzal a különbséggel, hogy a nyolcadik fejezetben Dániel az Ulaj folyó mellett van, és nem a Hiddekel folyó mellett. A nyolcadik fejezetben egy angyal (szent) „így szólt ahhoz a bizonyos szenthez, aki beszélt: meddig tart”. Az a héber szó, amelyet úgy fordítanak: „az a bizonyos szent”, a héber „Palmoni”, amelynek jelentése: a Csodálatos Számláló, vagy a Titkok Számlálója. A nyolcadik fejezetben Jézus (a

Csodálatos Számláló) beszélt, és egy másik szent Jézustól (attól a bizonyos szenttől) kérdezte: „meddig tart”.

A tizenkettedik fejezetben az egyik Hiddekel folyóparton álló angyal megkérdezi a vizek fölött álló Egyet: „meddig?” E két szakaszt együtt kell vizsgálni, szabályt szabályra. A nyolcadik fejezet első kérdése így hangzik: „meddig tart a látomás a szenthely és a sereg megtaposásáról, amelyet először a pogányság, majd a pápaság hajt végre?” A tizenkettedik fejezet kérdése pedig ez: „meddig tart még e csodálatos dolgok vége?” Az esküvel megerősített választ ezután Palmoni, a Csodálatos Számláló adja, aki gyorsan volt öltözve és a vizek fölött állt: „ideig, időig és fél időig tart; és amikor bevégez a szent nép erejének szétszórását, mindezek a dolgok bevégeztetnek.”

Az Ulai és a Hiddekel folyók kérdései így hangzanak: „meddig tart Isten népe szétszórásának látomása, amelyet előbb a pogányság, majd a pápaság visz véghez, miközben eltaposák a szentélyt és a sereget?” A válasz az, hogy az eltaposás 1798-ban ér véget, amikor Palmoni megkezdte a millerita templom felépítésének munkáját, majd negyvenhat évvel később, 1844-ben zárul le, amikor a szentélynek meg kellett tisztíttatnia.

A tizenkettedik fejezetben Dániel hallotta a beszélgetést, „de nem értettem”. Dániel kifejezte vágyát a megértésre, amit az jelképez, hogy Krisztust kérdezi. „Ó, Uram, mi lesz ezeknek a vége?” A megértés iránti vágyának kifejezése a bölcs szüzek megértés iránti vágyát jelképezte, mert az egész párbeszéd Dániel könyvének a vég idejéig való lepecsételtségére utaló két hivatkozás közé lett helyezve. Dániel azt a vágyat jelképezte, amely William Millerre helyeztetett, hogy megértse azt az igazságot, amely 1798-ban felpecsételéséből feloldatott, és az első igazság, amelynek felismerésére vezetett, a szenthely és a sereg eltiprása volt, először a pogányság, majd a pápaság által, ama időszak alatt, amikor a szent nép hatalma szétszórattott a Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetében szereplő „hét idő” beteljesedéseként.

Miller igazság megismerésére irányuló vágya Dániel vágyában jut kifejezésre, Miller megértése azonban nem volt teljes. Dániel Miller vágyát jelképezi, Beltsazar pedig azokat jelképezi, akik teljes megértéssel bírnak a dolog és a látomás felől. Dániel tizenkettedik fejezetében legalább öt olyan fontos igazság van, amely a milleriták tapasztalatának részét képezte, és amelynek párhuzamos megfelelője meg fog jelenni a száznegyvennégyezer történetében. Az egyik az, hogy betöltötték, és megértették, hogy ők töltik be a tíz szűzről szóló példázatot annak háromlépcsős próbatételi folyamatával együtt; a másik pedig az, hogy megértik a „hét idő” alapkötetétélét Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetében.

E tanulmányt következő cikkünkben folytatjuk.

„Akkor hasonlatos lesz a mennyek országa tíz szűzhöz, akik vették lámpásaikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük bölcssek voltak, és öten balgák. A balgák vették lámpásaikat, de nem vittek magukkal olajat; a bölcssek pedig olajat vittek edényeikben lámpásaikkal együtt. Míg pedig a vőlegény késett, mindnyájan elszunnyadtak és elaludtak. Éjfélkor pedig kiáltás támadt: Íme, jön a vőlegény; menjetek ki elébe! Ekkor felkeltek mindazok a szüzek, és rendbe hozták lámpásaikat. A balgák pedig ezt mondták a bölcsseknek: Adjatok nekünk a ti olajatokból, mert lámpásaink kialusznak. A bölcssek azonban így feleltek: Semmiképpen sem,

nehogy nekünk is, nektek is kevés legyen; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak. Mialatt pedig vásárolni mentek, megjött a vőlegény; és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre: és bezáratott az ajtó. Később megjöttek a többi szüzek is, és ezt mondták: Uram, Uram, nyisd meg nekünk! Ő pedig felelvén ezt mondta: Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket. Virrasszatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az Emberfia eljön.”

„Most a legveszélyesebb időben élünk, és egyikünknek sem volna szabad késlekednie abban, hogy felkészülést keressen Krisztus eljövetelére. Senki se kövesse a balga szüzek példáját, és ne gondolja, hogy biztonságos lesz megvárni, míg eljön a válság, mielőtt megszerezné a jellemnek azt az előkészületét, amely képessé teszi arra, hogy megálljon abban az időben. Túl késő lesz Krisztus igazságosságát keresni akkor, amikor a vendégeket behívják és megvizsgálják. Most van itt az ideje felöltöni Krisztus igazságosságát, a menyegzői ruhát, amely alkalmassá tesz arra, hogy belépjen a Bárány menyegzői vacsorájára. A példázatban a balga szüzek úgy vannak ábrázolva, mint akik olajért könyörögnek, és kérésükre nem kapnak. Ez azokat jelképezi, akik nem készítették fel magukat azzal, hogy olyan jellemet fejlesztettek ki, amely megáll a válság idején. Mintha a szomszédaikhoz mennének, és ezt mondanák: Add nekem a te jellemedet, különben elveszek. A bölcsek nem adhatták át olajukat a balga szüzek pislákoló lámpásainak. A jellem nem átruházható. Nem megvásárolni vagy eladni kell; megszerezni kell. Az Úr minden egyes embernek alkalmat adott arra, hogy a kegyelmi idő órái alatt igaz jellemet nyerjen; de nem rendelt olyan utat, amelyen az egyik emberi eszköz átadhatná a másiknak azt a jellemet, amelyet kemény tapasztalatokon átmenve fejlesztett ki, a nagy Tanítótól tanulva leckéket, hogy türelmet tanúsíthasson a próba alatt, és hitet gyakorolhasson úgy, hogy a lehetetlenség hegyeit is elmozdítsa. Lehetetlen átadni a szeretet illatát, lehetetlen a másiknak szelídséget, tapintatot és állhatatosságot adni. Lehetetlen, hogy az egyik emberi szív a másikba árássa Isten és az emberiség iránti szeretetét.”

„De eljön a nap, és már közel van hozzánk, amikor a jellem minden vonása különleges kísértés által fog nyilvánvalóvá válni. Azok, akik hűek maradnak az elvekhez, akik mindvégig hitet gyakorolnak, azok lesznek, akik próba és megpróbáltatás alatt hűnek bizonyultak kegyelmi idejük előző szakaszaiban, és Krisztus hasonlatosságára formálták jellemüket. Azok lesznek ezek, akik szoros közösséget ápoltak Krisztussal, akik az ő bölcsessége és kegyelme által az isteni természet részeseivé lettek. De egyetlen emberi lény sem adhat a másiknak szívbéli odaszentelődést és az elme nemes tulajdonságait, sem nem pótolhatja hiányosságait erkölcsi erővel. Mindannyian sokat tehetünk egymásért azáltal, hogy krisztusi példát adunk az embereknek, és így arra befolyásoljuk őket, hogy Krisztushoz menjenek azért az igazságért, amely nélkül nem állhatnak meg az ítéletben. Az embereknek imádságos lelkülettel kell megfontolniuk a jellemépítés fontos kérdését, és a mennyei minta szerint kell alakítaniuk jellemüket.” The Youth Instructor, 1896. január 16.